

ΟΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΑΛΚΟΟΛ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

της Αντωνίας Μαζοκοπάκη εκπαιδευτικού

Τα τροχαία ατυχήματα αποτελούν μάστιγα για τη χώρα μας, είναι κυριολεκτικά μία γενοκτονία του έθνους μας, καθώς έχουν σαν αποτέλεσμα τον θάνατο ή τον τραυματισμό χιλιάδων συμπολιτών μας και μάλιστα στις πλέον παραγωγικές ηλικίες.

Σύμφωνα με τα ερευνητικά στοιχεία της Eurostat η χώρα μας κατέχει την τρίτη θέση στα θανατηφόρα τροχαία, ενώ τα τροχαία συμβάντα αποτελούν την πρώτη αιτία θανάτου, για τους νέους από 15 έως 29 ετών, τη δεύτερη αιτία θανάτου, για τις ηλικίες από 5 έως 14 και την τρίτη για τις ηλικίες από 30 έως 44 ετών. Επιπρόσθετα αναφέρεται ότι οι τρεις κύριοι παράγοντες που ενοχοποιούνται για την πρόκληση των ατυχημάτων είναι το αλκοόλ, η υπερβολική ταχύτητα και η απόσπαση της προσοχής από το κινητό τηλέφωνο, ενώ ο βασικότερος παράγοντας για τα μεγάλα ποσοστά νεανικής θνησιμότητας από τραυματισμούς σε τροχαία δυστυχήματα είναι η ελλιπής ενημέρωση και εκπαίδευση σε θέματα οδικής ασφάλειας και η μη τήρηση των σχετικών νόμων.

Τα παιδιά μας λοιπόν είναι οι πιο ευάλωτοι χρήστες του οδικού δικτύου, επομένως η πρόληψη είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας αποτροπής τροχαίων ατυχημάτων, γι' αυτό θα πρέπει να εστιάσουμε εκεί, για να τα προστατεύσουμε.

Τα παιδιά πρέπει να μαθαίνουν να κυκλοφορούν με ασφάλεια όπως μαθαίνουν να περπατούν, όπως μαθαίνουν να μιλάνε, να τρώνε. Χρειάζεται διαπαιδαγώγηση από το σπίτι αλλά και στη συνέχεια, σωστή κυκλοφοριακή αγωγή, πράγματα που δεν γίνονται στη χώρα μας. Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι τα σωστά πρότυπα και οι οδηγοί να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Αναγκαία λοιπόν είναι η εκπαίδευση μαθητών όσον αφορά την ασφαλή μετακίνηση και την προστασία τους στους δρόμους, αλλά και των γονέων και εκπαιδευτικών ώστε να μεταλαμπαδεύονται μέσω αυτών οι σωστοί κανόνες οδικής ασφάλειας και συμπεριφοράς στα παιδιά.

Η ευαισθητοποίηση των γονέων και των εκπαιδευτικών για την πρόληψη των τροχαίων, είναι ο σημαντικότερος παράγοντας για τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων στο ελάχιστο.

Εδώ είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι ο καλύτερος δάσκαλος οδικής ασφάλειας για τα παιδιά σας είστε εσείς! Οι γονείς!!!

Γιατί; Διότι οι βασικοί κανόνες διδασκαλίας για την οδική ασφάλεια διδάσκονται στο δρόμο. Το παιδί σας είναι στο δρόμο μαζί σας. Ακολουθεί το παράδειγμα σας, καλό ή κακό.

Η οδική συμπεριφορά των παιδιών διαμορφώνεται και επηρεάζεται από την οδική συμπεριφορά που παρουσιάζουν οι γονείς. Είναι εξαιρετικά σημαντικό, να θυμάστε πως τα μικρά παιδιά ενεργούν μιμούμενα το παράδειγμα που λαμβάνουν από τους γονείς και το περιβάλλον τους.

Τα μέτρα ασφαλείας στο αυτοκίνητο πρέπει να αποτελούν σημαντική φροντίδα για κάθε γονιό. Η τήρηση των κανόνων ασφαλείας προστατεύει την υγεία των παιδιών καθώς κάθε χρόνο πολλά παιδιά χάνουν τη ζωή τους ή τραυματίζονται σε οδικά δυστυχήματα. Τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συγκλονίζουν, καθώς κάθε χρόνο στους Ευρωπαϊκούς δρόμους περισσότερα από 800 παιδιά κάτω των 15 ετών χάνουν τη ζωή τους και πάνω από 100000 περίπου τραυματίζονται.

Επομένως το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης τροχαίων ατυχημάτων σε αυτές τις ηλικίες δηλ. των 10-15 ετών οφείλονται στην δική σας τακτική οδήγησης.

Επιτέλους μάθετε στα παιδιά σας να σκέπτονται για τον εαυτό τους !!!

Είναι αλήθεια, ότι στις ηλικίες αυτές, τα παιδιά χρειάζονται και απαιτούν σταδιακά την ανεξαρτησία τους. Το μεγαλύτερο λοιπόν ποσοστό συμμετοχής παιδιών σε ατυχήματα με αυτοκίνητο είναι ηλικίας από 12 έως 15 ετών. Είναι η ηλικία που το παιδί νομίζει, ότι ""τα ξέρει όλα"".

Είναι λοιπόν στο δικό σας χέρι να το κάνετε να δει με σοβαρότητα τα θέματα της οδικής ασφάλειας.

Συμβουλές...

1. Μη σταματάτε ποτέ να του μιλάτε για τους κινδύνους της κυκλοφορίας. Υπενθυμίστε του να περιμένει να σταματήσει η κίνηση για να διασχίσει ένα δρόμο, να χρησιμοποιεί τις διαβάσεις πεζών, να μη διασχίζει δρόμους κάνοντας "ζιγκ-ζαγκ".
2. Συζητείστε με το παιδί σας τους κινδύνους της κάθε διαδρομής που πρόκειται εκείνο να κάνει (κυρίως αυτή του σχολείου).
3. Ελέγξτε αν το παιδί σας μπορεί να κρίνει σωστά την ταχύτητα και την απόσταση των αυτοκινήτων σε έναν πολυσύχναστο δρόμο και συζητείστε μαζί του τα "ασφαλή περάσματα."
4. Επιμείνετε ότι ποτέ δεν πρέπει να διασχίσει ένα δρόμο ακολουθώντας τυφλά τους φίλους του ή άλλους. Πάντα πρέπει να σκέπτεται και να προσέχει εκείνο, τον εαυτό του.
5. Πάνω από όλα, οδηγείστε το παιδί με το παράδειγμα σας, τόσο σαν πεζοί όσο και σαν οδηγοί (ζώνες, κράνος).

Οι ζώνες ασφαλείας μειώνουν τον κίνδυνο τραυματισμού σε περίπτωση ατυχήματος. Επίσης, βάσει της νομοθεσίας, η πρόσδεση με ζώνη ασφαλείας είναι υποχρεωτική για όλα τα οχήματα και οι οδηγοί οφείλουν να τις χρησιμοποιούν, δίνοντας ταυτόχρονα το σωστό παράδειγμα στα παιδιά όλων των ηλικιών.

Ενώ το 90% από τα θανατηφόρα ατυχήματα λόγω κρανιοεγκεφαλικών κακώσεων θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν ο οδηγός φορούσε προστατευτικό κράνος.

Ας πούμε όμως και λίγα λόγια για την οδική ασφάλεια των παιδιών μας εδώ στην Επαρχία.

Δυστυχώς στην επαρχία μας υπάρχει τεράστιο πρόβλημα. Πολλά ανήλικα παιδιά έχουν χάσει άδικα την ζωή τους στους δρόμους της Κισιάμου. Παρόλα αυτά οι ανήλικοι οδηγοί είναι παντού.

Δυστυχώς πάρα μα πάρα πολλά ανήλικα αγόρια -εννοείται- οδηγούν από τα 13 τους. Μηχανάκια, αυτοκίνητα, ότι βρουν μπροστά τους. Χωρίς δίπλωμα, χωρίς κράνος, χωρίς ζώνη, χωρίς αντίληψη, χωρίς να ξέρουν τι τους γίνεται.

Έχουν την αίσθηση ότι ποτέ δεν θα τους συμβεί τίποτα. Ότι είναι άτρωτοι. Ότι το κακό δεν θα χτυπήσει τη δική τους πόρτα.

Οι περισσότεροι νεαροί οδηγοί αισθάνονται "ιππότες της ασφάλτου" και αγνηφούν τους κινδύνους, αγνοώντας τις τραγικές συνέπειες.

Θα πιουν και θα πιάσουν το τιμόνι. Θα παραβιάσουν φωτεινούς σηματοδότες και stop. Θα μιλήσουν στο κινητό. Θα αγνοήσουν τα όρια ταχύτητας.

Όμως μια τέτοια τακτική δεν πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους. Διότι αφορά τις ζωές μας. Αυτών που οδηγούν. Των ανθρώπων που βρίσκονται μαζί μας. Εκείνων που θα βρεθούν στον δρόμο μας.

Επίσης, δεν μπορώ να μην το σχολιάσω κι αυτό, πολλά παιδιά κυρίως αγροτών, μιας και η περιοχή μας είναι αγροτική, μαθαίνουν να οδηγούν τρακτέρ από τα 13 τους. Τόσος όγκος, τόσα άλογα, τόση ροπή, όλα στα χέρια των παιδιών που νομίζουν ότι έγιναν άντρες.

Δυστυχώς κάποιοι γονείς μάλλον δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι τα αγόρια τους ΔΕΝ γίνονται άντρες όταν οδηγούν χωρίς δίπλωμα. Απλά παρανομούν κι αυτά και οι γονείς τους. Γίνονται ανήλικοι οδηγοί σε έναν μακρύ δρόμο ανευθυνότητας στον οποίο -το πιο πιθανό- θα οδηγούν μια ζωή.

Αφήστε τα παιδιά σας να είναι παιδιά. Μην τα αναγκάζετε να γίνουν άντρες πριν την ώρα τους

Δυστυχώς οι γονείς δεν σκέφτονται ότι ένας έφηβος που μόλις έχει αφήσει στην άκρη τα αυτοκινητάκια του και τα συγκρουόμενα και έχει μπει στη θέση του οδηγού ενός πραγματικού αυτοκινήτου, αισθάνεται θεός. Νιώθει ο ένας. Ο μοναδικός. Ο καλύτερος. Το τραγούδι που του αρέσει στη διαπασών, το πόδι κολλημένο στο γκάτζι, η δύναμη στα χέρια του, η αδρεναλίνη στις φλέβες του, το κοντέρ γράφει, μέχρι...

Ένα κορίτσι 13 χρονών σκοτώθηκε **πάνω στο πεζοδρόμιο** από οδηγό μετά βίας ενήλικο, χωρίς δίπλωμα. Πριν από λίγο καιρό μια κοπέλα σακατεύτηκε από ανήλικο οδηγό **πάνω στο πεζοδρόμιο**. Πριν από 2 χρόνια ένας 16χρονος σκοτώθηκε πέφτοντας σε τοίχο με ιλιγγιώδη ταχύτητα, την ώρα που οδηγούσε το αυτοκίνητο της μαμάς του. Αυτά και άλλα πολλά...

Νιώθω θυμό, θλίψη και φόβο...

Τακτικά ενημερώνουμε γονείς, μαθητών που φοιτούν στο σχολείο μας, οι οποίοι πολλές φορές απουσιάζουν από το μάθημα τους και βγαίνουν στον κεντρικό δρόμο, μπροστά από το σχολείο και τρέχουν, επιδεικτικά και προκλητικά με τα μηχανάκια τους. Εδώ η ευθύνη βαραινεί σε μεγάλο βαθμό τις οικογένειες των παιδιών αυτών και επισημαίνω για μια ακόμη φορά στους γονείς ότι δεν είναι απαραίτητο τα πρωινά οι μαθητές να έρχονται στο σχολείο με τα μηχανάκια τους αφού υπάρχει λεωφορείο για αυτό το σκοπό.

Βέβαια τα πράγματα δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο με το οδικό δίκτυο που υπάρχει όχι μόνο στην Κίσαμο αλλά στην Κρήτη καθώς και σε όλη την Ελλάδα!!!

Είναι γνωστό σε όλους μας, ότι γενικότερα στην χώρα μας έχουμε πρόβλημα, γιατί το οδικό περιβάλλον δεν είναι ασφαλές. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις. Δεν υπάρχουν πεζοδρόμια, διαβάσεις, φανάρια, σωστοί δρόμοι (Οι επεμβάσεις που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, για να βελτιωθεί η κατάσταση τους είναι ελάχιστες), σαμαράκια σε δρόμους κοντά σε σχολεία, ενώ οι οδηγοί συχνά τρέχουν ανεξέλεγκτα. Επιπλέον, τα σχολικά αυτοκίνητα που μισθώνονται για τη μεταφορά των παιδιών θα πρέπει να τηρούν τους κανόνες ασφάλειας και να γίνονται τακτικοί έλεγχοι.

Επιτακτική λοιπόν η ανάγκη να δημιουργηθούν οι απαραίτητοι ελεγκτικοί μηχανισμοί που θα διασφαλίζουν τη ασφάλεια των πολιτών της χώρας μας. Όμως παράλληλα θα πρέπει να επέλθει πλέον και η συμμόρφωση των οδηγών με τους κανόνες σωστής οδικής συμπεριφοράς.

Δυστυχώς ζούμε σε μία χώρα όπου το δίπλωμα οδήγησης πάει πάντα με τη γνωστή και μη εξαιρετέα αντίληψη ότι «πρέπει να λαδώσεις», εύκολο λοιπόν να αντιληφθεί κάποιος το πόσο νοσούμε και σε αυτό το κομμάτι.

Οι άνθρωποι κάνουμε ένα μεγάλο λάθος: Θεωρούμε πάντα ότι το κακό θα χτυπήσει την πόρτα του άλλου.

Και ενώ στεναχωριόμαστε βαθιά όταν ένας άνθρωπος χάνει τη ζωή του σε ένα τροχαίο, δεν αντιλαμβανόμαστε αυτή την τραγικότητα ως μία ευκαιρία να γίνουμε εμείς καλύτεροι.

Και έτσι συνεχίζουμε τον ίδιο δρόμο, οδηγώντας ακόμα και αν έχουμε πει «δύο ποτηράκια» παραπάνω, γιατί «έλα μωρέ, το έχω και δεν έχω πει και πολύ», μέχρι το οδηγό ενώ φωνάζω σαν τρελός στο κινητό. Γιατί σε εμένα δεν μπορεί να συμβεί τίποτα.

Μέχρι τη στιγμή που συμβαίνει!!!

Και μετά σκεφτόμαστε ότι θα έπρεπε να έχουμε φορέσει εκείνο το κράνος, ότι θα έπρεπε να έχουμε βάλει εκείνη τη ζώνη που την αποφεύγουμε επειδή μας «ενοχλεί», ότι θα μπορούσαμε να έχουμε απαντήσει σε εκείνο το μήνυμα πέντε λεπτά αργότερα.

Πόσες ζωές πρέπει να χαθούν ακόμα σε αυτή την ασφαλτο για να παραδειγματιστούμε και να αποκτήσουμε οδική παιδεία;

Πόσα θύματα πρέπει ακόμα να θρηνήσουμε για να βάλουμε στα σχολεία μας ένα απλό μάθημα οδικής παιδείας, ώστε να εκπαιδύσουμε τους νέους ανθρώπους;

Πόσο δύσκολο είναι να αντιληφθούμε ότι μία ζώνη μπορεί να σώσει ζωές;

Γιατί αυτή η ασφαλτος πρέπει να είναι γεμάτη από αίμα και πάλι να μην παραδειγματιζόμαστε;

Είμαστε σημαντικοί πολύ περισσότερο από όσο θέλουμε να πιστεύουμε. Και αν μπορούμε να το αντιληφθούμε και να κατανοήσουμε πραγματικά, αυτό θα ήταν και η επίλυση του μείζονος αυτού προβλήματος.

Γιατί μόνο τότε θα νοιώθαμε την υποχρέωση να μας προστατεύουμε.

Γιατί είμαστε σημαντικοί για κάποια άτομα που θα υποφέρουν αν σε εμάς θα συμβεί κάτι.

Γιατί η ζωή μας είναι σημαντική. Ακόμα και αν δε μπορούμε να το νοιώσουμε.

Για αυτό ας βάζουμε εκείνη τη ζώνη. Ας αφήνουμε εκείνο το μήνυμα αναπάντητο μέχρι να φτάσουμε στο σπίτι ή εκείνο το τηλεφώνημα. Ας μην ανέβουμε σε εκείνο το αμάξι αν έχουμε πει. Ας δώσουμε τα κλειδιά σε έναν φίλο που θα είναι νηφάλιος, ας πάρουμε ένα ταξί.

Η ζωή μας είναι μία, οι άνθρωποι που μας αγαπούν θα υποφέρουν. Ας αποκτήσουμε οδική παιδεία ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ...

Και μην ξεχνάτε ...

Ποτέ μην το ξεχνάτε αυτό: ότι η ανατροφή που θα δώσετε στα παιδιά σας σε θέματα οδικής ασφάλειας και υπεύθυνης οδήγησης είναι ο θεμέλιος λίθος για την πρόληψη αυτής της τρομερής μάστιγας.

Μαζοκοπάκη Αντωνία